

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 15/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 147

Trong Kinh nói rằng có tám vạn bốn ngàn pháp môn tu học. Đây là con số để chỉ rằng Phật pháp có rất nhiều pháp môn chứ không phải muốn nói lên con số nhất định. Vì sao lại có nhiều pháp môn đến vậy? Vì mỗi chúng sanh có căn tánh khác biệt và tùy theo căn tánh của chúng sanh mà Phật nói ra pháp phù hợp.

Chúng ta là người tu học thì không phải pháp nào mình cũng tu, mỗi căn tánh chúng sanh sẽ phù hợp với một pháp. Đó là pháp giúp chúng sanh an vui qua việc phiền não nhẹ, trí tuệ thêm lớn. Nếu phiền não không nhẹ, tập khí xấu ác vẫn còn nguyên, trí tuệ không lớn và đầu óc lằng lằng, bay bay thì chúng ta phải thận trọng bởi có lẽ đã rơi vào cảnh Ma.

Pháp có rất nhiều người nói và nói theo cách riêng của họ. Chúng ta phải phản tỉnh là nếu pháp nào không phù hợp, không cần nghe thì chúng ta nên tránh. Khi nền tảng tâm chưa có sự kiên định thì chắc chắn chúng ta sẽ dao động. Bản thân tôi bao năm nay chỉ nghe và phiên dịch pháp của Hòa Thượng. Tôi chỉ hiểu điều Hòa Thượng giảng, người khác giảng chân thực là tôi không hiểu.

Hòa Thượng cũng dạy chúng ta về chữ hằng thuận. Đây là chỉ chúng ta tùy thuận theo cái thiện, theo giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền chứ không tùy thuận theo điều xấu ác. Điều xấu thì dễ dàng bám chặt vào chúng ta, dễ lôi kéo chúng ta và rất khó bong tróc còn điều thiện khó bám vào chúng ta lại rất dễ bong tróc. Chính vì vậy, tôi quan sát thấy rằng có những người trong lúc làm việc, đối nhân xử thế thì sự lười biếng và tập khí xấu ác trong họ là thật còn những việc họ làm ra là giả vì họ làm không có tâm, đầu óc lơ mơ.

Làm bất kỳ việc gì đều phải tỉ mỉ, đều phải có tâm, sản phẩm làm ra phải dụng tâm từ A đến Z khiến người khác hài lòng. Người ta cũng dụng tâm nhưng không phải là chân tâm mà là háo tâm, vọng tâm, cuồng tâm cho nên mới dẫn đến nhiều việc sai sót. Từ nơi tâm chân thành có đầy đủ tất cả. Háo tâm, vọng tâm, cuồng tâm khiến bung bít chân tâm của chúng ta.

Việc duy trì lễ Phật buổi sáng đều đặn giúp tôi lần át được sự lười biếng và chệnh mảng. Mỗi sáng phải đúng tốc độ, đúng con số lễ Phật hằng ngày. Tôi cũng giống như mọi người, chỉ ngồi một lúc là tâm trí ngậy ra, nhưng tôi phản tỉnh ngay, liền đứng dậy tiếp tục lễ Phật. Cho nên, nếu chúng ta dụng tâm thái sai lầm thì việc chúng ta làm ra

chỉ là giả, là không thật, là hư tình giả ý. Dầu cho nguyện vọng muốn vãng sanh là chính xác nhưng mỗi người vẫn có những ý niệm sai như thế này thì Thế giới Tây phương Cực Lạc sẽ “loạn”. Người như thế không thể tiến bộ, không thể thành Phật Bồ Tát Thánh Hiền.

Hằng ngày chúng ta không cần quán chiếu quá cao, chỉ cần chú ý đến những việc nhỏ nhất như mình có dậy đúng giờ, có lạy Phật đủ số không? Đây là chính mình tạo ra sự mực thước cho mình. Trong nhiều năm dài, tôi chỉ nghe lời dạy của Hòa Thượng qua băng đĩa dù rằng tôi có rất nhiều cơ hội gặp trực tiếp Ngài. Những lời nói qua băng đĩa của Ngài đều là lời nói thật!

Cho nên hằng ngày, chúng ta phải quán chiếu xem những gì của chúng ta là thật? Những gì của chúng ta là giả? Phải chăng lễ Phật, tham gia học tập hay đối nhân xử thế tiếp vật đều là giả. Từ sáng sớm đến tối muộn, mọi thứ đều là giả, vậy thì chúng ta làm sao quay trở về với sự chân thật của chính mình? Nếu chúng ta còn rơi vào tâm cảnh này thì chắc chắn sẽ giống như lời Hòa Thượng nói: “*Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên*”. Lời khuyên thì bao giờ cũng trong chuẩn mực và lời gạt thì luôn thỏa mãn tập khí, thỏa mãn tham cầu, thỏa mãn dục vọng của chính mình.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Kính bạch Hòa Thượng, mỗi ngày sớm và tối, con tụng Kinh Vô Lượng Thọ một biến, niệm chú vãng sanh ba biến, niệm Phật trong 10 hơi thở, ngoài ra còn thời gian thì nghe giảng Kinh. Con tu học như vậy có thỏa đáng không ạ?*”

Hòa Thượng trả lời: “***Rất thỏa đáng!***” Thế nhưng khi chúng ta nghe câu trả lời của Hòa Thượng thì phải nghe rộng hơn. Trong lúc giảng Kinh Vô Lượng Thọ, Hòa Thượng từng nói rằng: “*Bạn có đủ can đảm để suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không?*” Cho nên chúng ta không nên chỉ nghe một câu trả lời mà cho rằng Hòa Thượng đưa ra phương pháp tu học này. Đây là người hỏi đã có thời khóa tu học sẵn và hỏi Hòa Thượng có thỏa đáng không mà thôi.

Cũng giống như trước đây, có nhiều người cho rằng Hòa Thượng đề xướng pháp hộ niệm, đề xướng pháp tam thời hệ niệm nên họ đã cắt những đoạn Hòa Thượng trả lời về hộ niệm và làm thành một cuốn sách. Đây là cắt chương đoạn ngữ! Người ta hỏi Hòa Thượng thì đương nhiên Ngài phải trả lời các câu hỏi làm thế nào để hộ niệm cho người lâm chung? Làm thế nào để tổ chức tam thời hệ niệm cho đúng pháp?

Hòa Thượng nói: “***Tổng cương lĩnh tu hành là Giới Định Tuệ tam học. Không chỉ Thích Ca Mâu Ni Phật mà 10 phương ba đời tất cả chư Phật tu hành chứng quả, giáo hóa chúng sanh đều không rời khỏi ba cương lĩnh này. Giới là như pháp, là giữ quy củ, là tuân thủ. Trí tuệ là mục tiêu học Phật của chúng ta.***”

Có người mục tiêu học Phật là được phước, là may mắn không phải là trí tuệ. Người học Phật lâu năm mà trí tuệ không khai mở thì phải nhận ra rằng bấy lâu này

việc học Phật của mình chỉ là hình thức chứ chưa thật làm. Một khi thật làm liền có trí tuệ, lúc ấy mọi sự mọi việc đều tinh tường, nhìn thấu mọi sự mọi việc. Chưống ngại đến thì liền biết cách chuyển hóa, không để chưống ngại sanh ra.

Hằng ngày “*Thân Khẩu Ý*” của chúng ta không chỉ hạn chế ở giữ năm giới, 10 thiện mới được xem là “*Giới*” mà ngay đến oai nghi, đi đứng nằm ngồi, ăn uống, lời ăn tiếng nói luôn an trú trong chuẩn mực, trong quy củ cũng chính là “*Giới*”. Có “*Giới*” thì có “*Định*” và “*Định*” đến mức độ nào đó sẽ sanh Trí Tuệ. Tu hành là an trú trong “*Giới Định Tuệ*”. Việc này không khó, có thể ban đầu việc giữ “*Thân Khẩu Ý*” của chúng ta không vượt ra ngoài 10 thiện khiến chúng ta bỡ ngỡ nhưng lâu dần cũng sẽ thành quen.

Khó nhất là kiểm soát năm dục “*Tài Sắc Danh Thù*” do đó nếu chúng ta tan nhạt với năm dục trong một thời gian dài ở một mức độ nhất định thì năm dục cũng không còn sai sử chúng ta vì vừa sai sử là chúng ta nhận ra ngay. Lúc này, chính chúng ta sẽ sai sử lại. Cho nên, việc tu học như thế không quá khó vì có rất nhiều người đã làm được. Việc gì không ai làm được mới là quá khó. Do đó, nếu nói là khó thì chẳng qua là chúng ta chưa nỗ lực.

Hòa Thượng từ năm Ngài 36 tuổi đã thực hành “*Tam bất quản*” - Không quản tiền, không quản người, không quản việc. Lúc Ngài 76 tuổi, Ngài nói rằng 40 năm qua Ngài chưa cầm đến tiền. Ngài sống đến hơn 96 tuổi nghĩa là Ngài đã thực hành “*Tam bất quản*” trong 60 năm mà mọi sự mọi việc vẫn diễn ra rất tốt. Cho nên chúng ta không nên nói đó là việc khó, chẳng qua là chúng ta chưa thật làm.

Mấy hôm nay tôi đều dậy lúc 3 giờ kém, thân thì quen việc dậy sớm nhưng tập khí thì chưa quen, nó vẫn trách tôi rằng: “*Tại sao không ngủ thêm một chút nữa vậy, còn 20 phút nữa mà!*” Tập khí thì được quyền khởi niệm như vậy là chuyện của tập khí. Thân của mình đã được rèn luyện nên quen dậy sớm, còn tập khí thì chưa quen việc này nên mới khởi niệm. Trong “*Tài Sắc Danh Thù*” mà có một thứ nhẹ đi thì những thứ còn lại cũng sẽ nhẹ theo. Nếu chúng ta nặng một thứ thì những thứ còn lại cũng sẽ nặng theo.

Câu hỏi thứ hai: “*Kính bạch Hòa Thượng, thế nào là niệm Phật công phu thành khối a?*”

Hòa Thượng nói: “*Một ngày từ sáng đến tối trong tâm chỉ có một câu A Di Đà Phật. Ngoài câu A Di Đà Phật, tất cả mọi sự mọi việc thế gian và xuất thế gian đều không để trong tâm, chân thật đều buông xả. Đây là công phu thành khối. Nếu như trong tâm vẫn còn xen tạp một việc nào đó, còn vướng bận lo toan nào đó thì công phu thành khối bị phá vỡ.*”

“*Do đây có thể biết, công phu thành khối là việc không dễ dàng. Cho nên người niệm Phật nhiều mà người vãng sanh thì ít, nguyên nhân chính là ở chỗ này. Chúng*”

ta tu học Tịnh Độ thì phải phân ra làm mấy giai đoạn. Hiện tại chúng ta tu học cũng phải có thể nghiệm này.”

Nếu người mới niệm Phật mà muốn tâm an tịnh liền, phiền não vọng tưởng voi đi ngay là sai rồi. Nhiều người cũng vì hiểu biết sai lầm mà sợ không tu học Phật nữa. Trước đây khi chưa niệm Phật, họ có cảm giác vọng tưởng, phiền não không nhiều nhưng khi niệm Phật rồi họ lại phát hiện ra vọng tưởng, phiền não nhiều. Cảm nhận này của họ là không đúng vì dòng thác của vọng tưởng phiền não vẫn chảy rất mạnh nhưng trước đây chưa có gì cản lại nên họ cảm thấy êm đềm, tuy nhiên, họ không biết rằng chúng đang làm xói mòn mọi thứ. Chỉ đến khi có vật cản đưa vào dòng thác, họ mới thấy nước bắn lên tung tóe. Cũng vậy, trước đây thuận theo vọng tưởng, phiền não thì không thể nhận ra các tập khí này nhưng bây giờ dụng công niệm Phật rồi, mới thấy tung tóe, khiến người ta hay nói là tu hành đổ nghiệp. Đây là quan niệm sai lầm.

Do đó, Hòa Thượng khẳng định không chỉ việc tu học phải phân ra làm nhiều giai đoạn mà ngay cả ***“Việc chúng ta dạy học cũng phải phân thành như vậy cho các đối tượng là người trẻ, người có gia đình, người có làm việc hay người có nhiều việc gánh vác. Trọng điểm của chúng ta là đem Phật pháp giới thiệu cho họ.”*** Ý của Hòa Thượng là không phải ai chúng ta cũng khuyên họ niệm Phật vãng sanh. Người vừa cưới vợ hay vừa sanh con mà bảo họ niệm Phật vãng sanh thì không phù hợp.

Hòa Thượng nói: ***“Trước nhất là đem Phật pháp giới thiệu cho họ để họ nhận biết được Phật pháp, nhận biết được Đại thừa, nhận biết được Tịnh Độ và để đến khi họ có thời gian thì sẽ học tập. Chúng ta phải chú trọng đến hoàn cảnh trong xã hội hiện đại này mà ứng cơ thí giáo. Đến lúc nào người ta mới chân thật chuyên tâm tu học? Đó là sau khi họ về hưu, cho nên trên thế giới có nhiều nơi, nhiều khu vực có “Thôn về hưu”.***

“Ở Hoa Kỳ có Viện dưỡng lão, ở Châu Âu có “Thôn về hưu”, ở Malaysia cũng có. Trong thôn này, mọi người vẫn làm việc, chẳng hạn như hút tóc. Những người này tuy có làm việc nhưng đã là buông xả. Giai đoạn bước vào Viện dưỡng lão phải nên chuyên tâm tu học, vạn duyên buông xả, nhất tâm niệm Phật. Lấy niệm Phật làm chủ, một mặt niệm Phật, một mặt nghe Kinh!

“Tại sao phải nghe Kinh? Vì chúng ta cần phải hiểu rõ chân tướng sự thật, nhận thức rõ được Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì mới kiên định được tín tâm, nguyện tâm. Dụng ý chính ngay ở chỗ này. Nếu như tín nguyện của họ đã vô cùng kiên định rồi thì không cần phải nghe Kinh. Trong Thôn Di Đà (Viện Dưỡng lão), tốt nhất có giảng đường giảng Kinh và có cả niệm Phật đường. Như vậy sẽ giúp người già cuối đời dụng công được tốt hơn. Chúng ta giúp họ như vậy thì tất cả mọi người đều có thể làm được.”

Ở Xinh-ga-po, Hòa Thượng cũng đã có ý tưởng thành lập “*Thôn Di Đà*”. Nhưng khi Ngài rời khỏi Xinh-ga-po và sau này Ngài vãng sanh thì “*Thôn Di Đà*” chưa thành lập mặc dù trong giai đoạn trù bị đã có rất nhiều người quan tâm, ủng hộ. Muốn thành lập được “*Thôn Di Đà*” thì người lập thôn phải có công phu tu hành rất tốt, chân thật buông xả thế gian “*Yểm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc*”. Nếu không như vậy thì “*Thôn Di Đà*” chỉ là mô hình chẳng giống với ý nghĩa thật của nó.

Người nào tín tâm kiên định thì ở trong niệm Phật đường, người nào tín tâm chưa kiên định thì phải phân chia thời gian, vừa nghe Kinh vừa niệm Phật. Chúng ta đã đưa đường link zoom niệm Phật online trên trang web cũng là dụng ý này, trợ duyên cho mọi người muốn niệm Phật ở khắp mọi nơi. Khi họ ở một mình, họ bất an thì có thể vào zoom niệm Phật cùng đại chúng, cùng hòa với lực của đại chúng.

Hòa Thượng khẳng định muốn niệm Phật có lực thì chúng ta phải hiểu rõ Thế giới Tây Phương Cực Lạc, tín tâm phải kiên định. Chúng ta tự xét bản thân chúng ta trong mọi sự mọi việc có kiên định không? Nếu còn có tâm rằng việc này tôi kiên định được, việc kia tôi không kiên định được là sai rồi, là hai tâm rồi. Đã là tâm kiên định thì mọi sự mọi việc đều phải kiên định./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!